

сти. Захванете прочее отъ сега да ся поправяте; и призывайте много пъти Бога въ помощь. Нъ не изгубвайте волята ако тутакси не успѣете. Не уморете ся, а да предпріятіята си пакъ съ поголѣмъ трудъ непоновитѣ. Търпете и най послѣ вашата лютина ще ся побѣди, която е на васъ голѣмъ непріятель. И когато пакъ земете друга служба неискайте отъ нежъ въ същото мгновеніе, сичко да направи тѣй разумно и добро, споредъ както вие направете. И трудете ся най напредъ, да ъ научите по вашата воля да работи; кажете ъ смирено и любезно нѣйнитѣ погрѣшки.— Тогавъ тя ще ся поправи, ще вы почита и обича. Да—! ако вы тѣзи ваша погрѣшка оставите, бѣдете уверени какъ всякій ще вы хвали и почита. А азъ да васъ не уважавамъ, не бы вы казала нито една речъ.

Послѣ неколко дны трѣгна Рушимиръ и неговата съяруга съ Милорада и Ружица съ много въорѣжени войници за Елоградъ.

Когато е Милорадъ въ своята область стѣпиль—на всякадѣ е было тишина, а по селата като да нѣма никого. Милорадъ ся е чудиль и всякакъ мислялъ; нъ като ся приближи при дворѣтъ си, видѣ множество хора вътрѣ събрани. Когато е въ дворѣтъ влѣзълъ, заори ся отъ сичкытѣ страни да »живѣятъ.«

Милорадъ и Ружица вървели сж презъ хората съ слъзы на очытѣ. На едно възвишено мѣсто была е Агница Радивоевата дщерея въ бѣлы дрѣ-